

6) Efter nr. 11 indsættes som nye numre:

»03. I § 50, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1,« til: »stk. 1, nr. 1-2.«

04. I § 50, stk. 4, 2. pkt., ændres »stk. 1, nr. 3,« til: »stk. 1, nr. 4,«.

7) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

»05. I § 53 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Det samme gælder ved udbetaling af en rateopsparing i pensionsøjemed, i det omfang ordningen hidrører fra indbetalinger, der er foretaget, efter at ordningen efter § 1, stk. 2, er valgt henført til beskatning efter § 50.«

Til § 2

8) I nr. 1 ændres »h« to steder til: »g«, og »i« ændres to steder til: »h«.

9) I nr. 2 ændres »e-i« til: »c-h«.

10) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 29. august 1986, som ændret ved § 5 i lov nr. 767 af 12. november 1986, indsættes efter § 5, stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Som renteudgifter betragtes også kapitalværdistigning på rateopsparing i pensionsøjemed, fra hvilken udbetalingerne er begyndt, når kapitalværdistigningen er skattepligtig indkomst for den berettigede efter pensionsbeskatningslovens § 53, stk. 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.«

Til § 3

11) I § 3, stk. 6, ændres »på ikrafttrædelsesdagen « til: »den 1. juli 1987«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 2

I forbindelse med skattereformen blev adgangen til at vælge livsforsikringer og pensionskasseordninger henført til beskatning efter § 50 begrænset til at gælde i tilfælde, hvor forsikringens ejer eller pensionskassemedlemmet ikke er fuldt skattepligtig her til landet.

Denne begrænsning i adgangen til at vælge § 50-beskatning var en konsekvens af det forlig, som den 9. oktober 1985 blev indgået mellem regeringen, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet vedrørende pensionsbeskatningsloven (miniforliget). Aftalen gik blandt andet ud på at ophæve adgangen til at oprette ordninger med beskattede penge og med skattefri udbetalinger. Som led i aftalen blev der ved en ny bestemmelse i lovens § 50, stk. 3, tillige indført en afgift på 40 pct. af præmierne til livsforsikringer, hvori der indgår et stort opsparingselement.

Begrænsningen i adgangen til at vælge § 50-beskatning har medført, at det ikke mere er muligt at oprette en livsforsikring med beskatning efter § 50, hvis forsikringen opfylder de almindelige betingelser til pensionsordninger i lovens kapitel 1. Gør den det, medfører den gældende affattelse af lovens § 1, stk. 1, at forsikringen automatisk omfattes af reglerne om fuld fradragsret for indbetalingerne og om indkomstskat eller afgift af udbetalingerne. Det fører til det kunstige resultat, at livsforsikringer, der ønskes oprettet under § 50, bevidst må tegnes på vilkår, der strider mod betingelserne i kapitel 1. Dette har i særlig grad givet problemer for gruppe-livsforsikringer, der hovedsagelig kun har været tegnet under § 50 på grund af det misforhold, der ellers ville være mellem fradragsretten for de små gruppe-livspræmier og 40 pct.-afgiften ved udbetaling af forsikrings-sommen. Gruppelivsforsikringer vil nu blive afgiftspligtige, hvis de uforvarende kommer til at opfylde betingelserne i kapitel 1.

Der tilvejebringes derfor hjemmel til, at der kan oprettes livsforsikringer med beskatning efter lovens § 50, selv om ordningerne opfylder betingelserne i kapitel 1. Der er herved forudsat, at de pågældende forsikringer bliver omfattet af præmieafgiftsreglen i § 50, stk. 3.

Den foreslåede tilføjelse til lovens § 1, stk. 1, indeholder en undtagelse fra hovedreglen om, at ordninger, der opfylder betingelserne i kapitel 1, skal beskattes efter reglerne i lo-